

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XV. Qvomodo Beatvs Erminoldus obitus sui tempus & horam prædixit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

tergiuersando coronam : vadam potius accepturus pal-
 mam quam Dominus exhibet triumphalem. Quid queſo
 aliud erat hoc famulo dicere, quam quod Dominus ipse Ioan. 18.
 Petro iam dixerat, calicem quem dedit mihi Pater non Pſalm. 115.
 bibam illam? Erat hoc dicere cum Psalmista: Calicem
 salutaris, accipiam & nomē Domini inuocabo, gratias ſci-
 licet referens propinanti. Cæterum quia parum est dixiſ-
 ſe, niſi facere conſequatur, quod dixit & fecit, procedens
 ad locum vbi mortem fuerat excepturus, ſi Domino pla-
 cuiſſet, eius exemplo qui paſſurus turbæ proceſſit obuiam Matth. 26.
 ſe quærenti. Verum ſicut Dominum captiuare volentes
 occurrente ipſo conterriti abierunt retrorſum, & corruerunt
 in terram, donec ſe ipſe capi permiſit, ſic ſeruum Do-
 mini cupientes occidere, cum conſtantiam viri Dei viderent,
 irruit ſuper eos formido & pauor in magnitudine Exod. 15.
 brachij Domini, ſuum tunc pugilem protegentis. Illa
 igitur vice nemo in eum miſit manum, quia nondum ve-
 nerat hora eius, quam ille cuius providentia in ſui diſpo-
 ſitione non fallitur, in ſubditorum bonorum adhuc ſola-
 tium & ſalutem, & ad cumulatioſa famuli ſui merita, vſq;
 tempus quod voluit prorogabat.

**QVOMODO BEATVS ERMI-
 noldus obitus ſui tempus & horam
 prædixit.**

TAQVE cum teneret luſtus, vt ait Iob, XV.
 viam ſuam, nec iuſtificationem ſuam quam
 cepit tenere deſereret: nam & ſemita vitæ Iob 27.
 ſuæ quali lux ſplendens, iuxta ſapientis eloquium pro- Prouerb. 4.
 cedendo ad perfectum diem iam creuerat, tantæ lu-
 cis aſpectus filios tenebrarum offendit, grauiſquē
 cis

eis erat, & ad videndum, qui magis quam lucem tenebras
 dilexerunt. Proinde cum tempus adesset quo dominus
 seruum suum decreuerat iam in pace dimittere, post
 pondus diei & æstus, mercedis æternæ denario præmian-
 dum, iam filij pestilentes, ac tanto patre proorsus indigni,
 lupaliter velut agni degeneres in Pastoris interitum con-
 spirabant. Igitur vnus talium campiductor infelix, no-
 mine quidem AARON, Absolon autem omine patris per-
 secutor, cum non vt Aaron Pontifex, sed cum esset carni-
 fex anni illius, diabolico exagitatus instinctu, locum ad
 quem vir Dei venire necesse habebat, diligentius obser-
 uabat, ligneum vectem vtraq; manu vibratum, viribus to-
 tis insurgens, capiti venientis illisit, tanto annifu percu-
 tiens sacrum caput, vt ad terram mox seruus domini ster-
 neretur. Eo igitur instrumento mortis & genere, quo fra-
 ter domini est occisus occiditur, ne gloriæ illius extra-
 neus æstimetur aut exors, qui consors est passionis, quam-
 uis hic vt ille non statim obierit, vt in hac potissimum die
 gloriosius suæ mortis domino sacrificium immolaret, quo
 MAERI videlicet eidem tria munera mystica obtulerat.
 Deniq; si aduertas eadem dona nostrum ERMINOLDUM
 intelliges obtulisse, si peraurum quod inter metallâ mal-
 leo plus obedit obedientiam; in myrrha quæ carnem à
 corruptione conseruat & vermibus, castitatem; in thure
 quod vritur & crematur vt fragret, caritatis ardorem me-
 mineris designari, non sua propria, sed communia requi-
 rentis. Igitur vt in illam diem tunc se sacrificaturus do-
 mino seruaretur, istu vectis accepto tabescens, viribus
 corporis cœpit repente destitui, iamq; ante festum Epi-
 phaniæ lecto decubuit & in ipsius sacratissimi festi vigilia,
 fatiscentibus artubus aliquamdiu iacuit nihil loquens. Et
 post pusillum ad se reuersus, & eleuatis oculis in discipulos
 qui

qui astabant, hilari eos aspexit intuitu, sed affatu hilariori omnes qui aderat iocundauit. Etenim requisitus, ad thronum Dei testatus est se raptum fuisse caelestem, & verba bona, & promissa se sibi consolatoria percepisse. Latatus sum, inquit, in his quae dicta sunt mihi, nunquam videlicet defuturum diuinum obsequium in hoc loco. Addit & sibi librum vitae ostensum, fratrum nostrorum nomina mortuorum praesentium & futurorum ascripta literis aureis continentem: & hoc, ait, vobis signum, vt certum esse noveritis, id quod loquor, cras inter maioris Missae sollemniam cantante choro, Gloria in excelsis Deo, egrediar ex hoc mundo. Erat autem vigilia sicut diximus Epiphaniae. Caue te igitur, inquit, cum signum mei transitus audieritis, ne quis error aut negligentia huius occasione in diuino contingat officio, sed paucis egrediētibz à ceteris cum omni deuotione sacra missarum sollemniam more solito peragatur. Vt igitur testimonia sua credibilia fierent, & sciremus quia verum est testimonium eius, sicut dixit, euenit. Nam in sancto Epiphaniarū die, hora qua dixerat, anima illa beata domum corpoream ac terrestrem, nō manu factam in caelis acceptura reliquit, introiens in potentias domini sub hymno videlicet Angelorum, vt tibi perenniter inter Angelos, ipsum gloria in excelsis concinat & hymnifet. Transijt autem anno Domini M. C. XXI. septimo vero postquam de HIRSAVIGIA mense Augusto vocatus est, & ad PRVFVNGENSEM electus Ecclesiam, quarto vero postquam à venerabili VDALRICO Episcopo rogatu Reuerendi HARTVVICI Episcopi Ratisponensis Episcopi ordinatus est sollemniter in Abbatem. Quis enim quāso non videat, ideo transitum eius ad eum diem fuisse translatum, quia dominus sacrificia Magorum accepit, & intercurrentibus annis aliquot caelos super se baptizatum voluit aperiri,

& in cœna aquam conuertit in vinum ad nuptias, vt liquido monstraretur, quod die eodem ERMINOLDVS noster domum cœlestem introiuit in holocaustis, & cœli qui regi patuerant, militi & ipso die patere deberent, & quod molestiarum aquæ præsentium inter conuiuas æthereos, in vinum sibi essent æterni gaudij conuertendę. Quis cum præterea purpurata rosaria martyrum introisse non credat? cum & iustitia suæ causæ mortis extiterit, propter quam persecutionem passus est occisoris, & in morte seruauerit patientiam, nihil durum interminās imprecansq; hctori, & cum postremo tantæ conscientia fuerit in eo sanctitas, vt moriturum se præsciens & prophetans de diuino cura erit magis officio quam de suis exequijs ordinare.

ERMINOLDE ergo Abba Pater, memor esto congregationis tuæ quam possedisti ab initio isto suæ foundationis, & inquam felicem cursum præsentis stadij consummasti, æternæ gloriæ præmium apprehendens. Ideoq; suppliciter exoramus vt gregem tuum pastor bone non deseras, sed apud beatos ciues tuos continua protectione custodias tuas oves, quas primus opilio pascendas à domino suscepisti, cui est honor & gloria in sæcula sæculorum, Amen.

Duo tamen miracula annectimus quæ post eius obitum contigerunt. Vnum quidem quod vnum de nostris, alterum quod alterius cœnobij fratri cuidam euenit, vt non solum à suis hic Pater, sed & ab eis qui foris sunt testimonium habeat sanctitatis, & primum quidem de nostro duximus ordiendum.

VISIO CVIVSDAM FRATRIS POST
obitum eius.

XVI.

RAT apud nos Monachus quidam provec-
tæ quidē ætatis sed miræ sanctitatis & simplicitatis
in vita sua. hic cum vocandus à domino lecto
decum-